

CRISTINA CAMPOS | Autora de 'Pan con limón y semillas de amapola'

“M’interessava reflectir l’amistat entre dones, més profunda que la masculina”

Dues germanes, Marina i Anna, es retroben el 2010 en un petit poble de Mallorca, amb l'objectiu de vendre un forn de pa que han heretat d'una dona desconeguda. Aquest és el fil argumental per on discorre la novel·la *Pan con limón y semillas de amapola* de Campos (Barcelona, 1975). Va estudiar humanitats a la UAB, acabant els estudis a Heidelberg. Treballa fa vint anys en el món del cinema, els deu últims com a directora de càsting de cinema i *TVmovies*, amb directors com **Sílvia Munt, Agustí Villaronga o Joel Joan**. La recepta que dona títol al llibre existeix i ella sap donar-li “un sabor únic”.

dones, més profunda i pausada, en contraposició a l'amistat masculina, sempre molt més continguda.

A la seva prosa l'han qualificat d'austera i concisa, però amb una gran capacitat d'emocionar. Era buscada o és la seva manera d'escriure?

He buscat ritme i que el lector no deixés d'interessar-se mai per les meves protagonistes. No he volgut escriure descripcions excessives; he buscat acció com si fos un guió de cinema. De fet, va ser primer

concebuda com un guió cinematogràfic i després hi vaig veure la novel·la. És tan fàcil que tots, jo inclosa, busquem entreteniment amb smartphones, tablets, televisió, series boníssimes, Facebook, Instagram, Twitter...

Què hi ha de vostè en les dues germanes?

La Marina és la dona que no he pogut ser.

El paisatge mallorquí és important per assaborir la història?

Vaig anar-me'n sola deu dies a escriure l'estructura de la novel·la a un poblet perdut de la Serra de Tramuntana. Allà vaig trobar el forn de pa on passa tota la història: Ca'n Molinas. De fet, després de la publicació de la novel·la aquest tradicional forn de pa s'ha fet famós a Mallorca! El forn del poblet surt als agraïments del llibre...

És la seva 'òpera prima' i ha estat triada en 'Books at Berlinale'. Com es viu, això?

És un reconeixement preciós després de lluitar molt. Portava deu anys escrivint gairebé per a mi, fins que Planeta es va fixar i va portar la meua novel·la a la Fira de Frankfurt. Els alemanys se'n van enamorar! A *Books at Berlinale* només es trien deu novel·les de tot el món. N'estic orgullosa, la veritat...

És la història de dues germanes, molt diferents, que es retroben per un tema concret.

M'interessa l'univers femení, l'amistat entre

A 'Books at Berlinale' només es trien deu novel·les de tot el món per fer pel·lícules. N'estic molt orgullosa!